

γράμματα, ἀνάγνωσιν καὶ γραφήν Κρήτ. Πελοπν.(Τριφυλ.)

β) Διδάσκαλος Μακεδ. —(Ἑθν. Ἀγωγ. 1901 σ. 124).

4) Εἰρωνικῶς ὁ ὄνος Λευκ. Θράκ. (Κομοτ.) Πελοπν. (Λακων.) Στερελλ. (Αἰτωλ.) 5) Εἶδος ἰχθύος μεγάλου μεγέθους Σῦρ.

ἀναγνωστικὸν τό, λόγ. κοιν.

Ἐκ τοῦ οὐδ. τοῦ ἀρχ. ἐπιθ. ἀναγνωστικὸς κατὰ παράλειψιν τοῦ οὐσ. βιβλίον.

Εἰς τὴν σχολικὴν γλῶσσαν βιβλίον περιέχον τεμάχια λογοτεχνικά πρὸς χρῆσιν τῶν μαθητῶν. Συνών. ἀναγνωσματοῦ.

ἀναγνωστόπουλλο τό, ΣΖαμπελ. Ἄσμ. δημοτ. 745 —Λεξ. Βλαστ.

Ὑποκορ. τοῦ οὐσ. ἀναγνώστης.

Ὁ μικρὸς ἀναγνώστης ἔνθ' ἀν. : Ἄσμ.

Παπᾶς τὴν εἶδε σώπασε, διάκως δὲν ἐλειτούργα
κ' ἐκεῖα τ' ἀναγνωστόπουλλα ᾤφταν τὰ συναξάρια

ΣΖαμπελ. ἔνθ' ἀν. Συνών. ἀναγνωστακί. Τὸ ἀρσ. Ἀναγνωστόπουλλος ὡς ἐπών. πολλαχ.

ἀναγογγύζω ἀμάρτ. ἀναγογγύζω Δ.Κρήτ. ἀνεγογγύζω Α.Κρήτ.

Ἐκ τῆς προθ. ἀνά καὶ τοῦ ρ. γογγύζω.

1) Ὑπενθυμίζω εἰς τινα μετὰ τινος δυσανασχετήσεως τὴν πρὸς αὐτὸν γενομένην εὐεργεσίαν : Ἦδωκέ μου το κ' ὅστερα μοῦ τ' ἀνεγογγύζει. Μὰ ἂν εἶναι νὰ μοῦ τ' ἀνεγογγύζης κάθε ὥρα, νὰ σοῦ τὰ πλερώσω. Μὴ μοῦ τ' ἀνεγογγύζης κάθε τόσο! Πβ. ἀναγορεύω 2, ἀναγορίζω. 2) Παραπονοῦμαι, μεμψιμοιρῶ : Ἄσμ.

Ἀμέτε πῆτε τοῦ γαδρου νὰ στέκη νὰ ξανοίγη,
ροῦχα ποῦ τοῦ τὰ φέρουνε νὰ μὴν ἀναγογγύζη.

ἀναγόγγυσμα τό, ἀμάρτ. ἀναγόγγυσμα Δ.Κρήτ. ἀνεγόγγυσμα Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγογγύζω.

Ἡ μετὰ τινος δυσανασχετήσεως ὑπενθύμις πρὸς τινα τῆς γενομένης πρὸς αὐτὸν εὐεργεσίας : Δὲν ἐπρόφταξε νὰ μοῦ τὸ δώση κ' ἐκίνησε τ' ἀνεγόγγυσμα. Συνών. ἀναγογγυσματῆς.

ἀναγογγυσματῆς ἡ, ἀμάρτ. ἀναγογγυσματὲ Δ.Κρήτ. ἀνεγογγυσματῆς Α.Κρήτ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. ἀναγόγγυσμα.

Ἀναγόγγυσμα, ὁ ἰδ. : Κάθα μέρα σοῦ κάνει τόσες ἀνεγογγυσματῆς γιὰ ᾧκειανὰ ποῦ σοῦ ᾤδιε, λέει, καὶ δὲ τοῦ τὰ γνώρισε.

ἀναγογγυστὸν τό, ἀμάρτ. ἀνεγογγυστὸ Α.Κρήτ.

Τὸ οὐδ. τοῦ ἐπιθ. ἀναγογγυστός.

Μεμψιμοιρία : Δὲ δοῦ τό ᾤδωκε κ' ἐκίνησε τ' ἀνεγογγυστό.

ἀναγογγύρευτος ἐπίθ. ἀμάρτ. ἀνιγογγύριφτους Θράκ. (Μάδυτ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγογγύρευω. Ἡ λ. καὶ παρὰ Γερμ. Τὸ ἀνιγογγύριφτους ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ἀνεγογγύρευτος.

Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου γίνεται χρῆσις εἰς σπουδαίας μόνον περιστάσεις.

ἀναγογγυρεύω ἀμάρτ. ἀνεγογγυρεύω Α.Κρήτ. ἀνεγογγυρεύω Α.Κρήτ. ἀνιγογγυρεύου Σάμ. ἀνιγογγυρεύου Σαμοθρ.

Ἐκ συμφύρσ. τῶν ρ. ἀναγορεύω καὶ ἀναγυρεύω.

Πβ. ΣΨάλτην ἐν Ἀθηνᾶ 29 (1917) Λεξικογρ. Ἀρχ. 28. Ἡ λ. καὶ παρὰ Δουκ. Τὸ ἀναγογγυρεύω καὶ παρὰ Βλάχ.

1) Ἀναζητῶ ἐπανελημμένως, ζητῶ ἐπιμόνως Α.Κρήτ. Σαμοθρ. : Πήγαινε νὰ τ' ἀνεγογγυρέψης Α.Κρήτ. Δοὺν ἀνιγογγύρα, ἄμ δὲ δοῦν ἡῦαα Σαμοθρ. Ἡ σημ. αὕτη καὶ παρὰ Βλάχ. 2) Κάμνω λόγον περὶ τινος, ἀναφέρω Σάμ.

3) Διαβάλλω, συκοφαντῶ Κρήτ.

Πβ. ἀναγογγεύω, ἀναγυγγεύω.

ἀναγογγύρεψι ἡ, Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγογγύρευω.

Ἀναζητήσις : Δὲν ἔβγαλα πρᾶμα ἀπὸ τὴν ἀναγογγύρεψι ποῦ ᾧκαμα.

***ἀναγοδέρευτος** ἐπίθ. ἀνεουδάρευτος Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. ἀναγοδερευτός < ἀναγοδερεύω τοῦ ἀρκτικού α προσλαβόντος σημ. στερήσεως διὰ τοῦ ἀναβιβασμοῦ τοῦ τόνου. Ἰδ. ἀ-στερητ. 2 α.

Ὁ μὴ ὑπερηφανευόμενος : Μὰ πότε δὰ ἦτον ἀνεουδάρευτος καὶ φαίνεται σου σήμερα ἀνεουδαρισμένος ;

***ἀναγοδερεύω**, μέσ. ἀνεουδαρεύομαι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγοδέρω. Ὁ μεταπλασμός κατὰ τὰ εἰς -εύω ρ.

Ὑπερηφανεύομαι, ὑπεραίρομαι : Ἦλαβεν εἴκοσι χιλιάδες κ' ἐνεουδαρεύτηκε. Ὅτι νὰ τ' ἀκούση πῶς τὴ δαινοῦσι, θ' ἀνεουδαρευτῇ πάλι. Συνών. ἀναγοδέρω 2.

***ἀναγοδέρισι** ἡ, ἀνεουδάρισι Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγοδέρω, παρ' ὁ καὶ ἀνεουδαρίζω.

Εὐχαρίστησις : Τοῦ γραμματικιστοῦ ποῦ τοῦ ᾤδωκαν εἶν' ἡ ἀνεουδάρισι πῶς. Εἶδα ἀνεουδάρισι ποῦ τὴν ἔχει εὐτή, κ' οἱ ποδῆς της ἔλοῦσι! (γελοῦσι). Συνών. ἀναγοδέρισμα.

***ἀναγοδέρισμα** τό, ἀνεουδάρισμα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγοδέρω, παρ' ὁ καὶ ἀνεουδαρίζω.

***ἀναγοδέρισι**, ὁ ἰδ.

***ἀναγοδερισμός** ὁ, ἀνεουδαρισμός Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγοδέρω, παρ' ὁ καὶ ἀνεουδαρίζω.

Ὑπερηφάνεια, ἔπαρσις : Εἶδα ἀνεουδαρισμὸν εἶν' ὁδοῦ τὸν ἤλαβε γ' εὐτὴ μὲ τὸν ἀγαπητικὸν! Πρέπει πῶς ἦτον ἀπορριπτόμενη καὶ παρανεουδαρίστηκε δώρα (πρέπει = φαίνεται).

***ἀναγοδέρω**, ἀνεουδάρω Νάξ. (Ἀπύρανθ.) ἀνεουδαρίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῆς προθ. ἀνά καὶ τοῦ ρ. γοδέρω. Τὸ ἀνεουδαρίζω κατ' ἀναλογ. τῶν εἰς -άρω ρ.

1) Χαίρω, εὐχαριστοῦμαι : Ἀ, τοῦ φουστιαμοῦ εἶναι ἡ χαρὰ πῶς! Τῇ καλῆστρήνας εἶναι ποῦ ᾤσαι ἀνεουδαρισμένη! (καλῆστρήνα = πρωτοχρονιάτικον δῶρον). 2)

Ὑπερηφανεύομαι, ὑπεραίρομαι : Ἐνεοῦδαρες πάλι μὲ τὴν δαδρεῖά τοῦ γιοῦ σου! Συνών. ἀναγοδερεύω.

ἀναγομιστός ἐπίθ. Πελοπν. (Ὀλυμπ.)

Ἐκ τοῦ ἀμάρτ. ρ. ἀναγομίζω.

Ἐξωγκωμένος : Τὰ κουτρούλλα τὰ πηγαίνει ἀναγομιστὰ (τοὺς κωνοειδεῖς σωρούς τῶν χωμάτων τῆς ἀμπέλου μεταξὺ τῶν κλημάτων τοὺς σχηματίζει μεγάλους διὰ τῆς βαθείας ἀνασκαφῆς).

ἀναγορά ἡ, ἀμάρτ. ἀνεγορά Μήλ. ἀνεορά Ἀμοργ. Θήρ. Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. κ. ἄ.) Σίκιν. Σίφν.

Ἐκ τοῦ ρ. ἀναγορεύω.

1) Ἀφορμὴ πρὸς κατηγορίαν, ψόγος, ὄνειδος Νάξ. (Ἀπύρανθ. Γαλανᾶδ. κ. ἄ.) Σίφν. : Χίλιες ἀνεορές ἔχετε, μόνον μὴ λέτε γιὰ κάνει κακὸ Ἀπύρανθ. || Φρ. Εἶμαι

